

som reb om din barndom
dette virvar af stjerner
der falder bedst som du havde
hånd om alting
det var ikke det du ville
og nu er du her

din kjole er draperet
med sankthansormene vi fandt som små
du går igen i legen vi leger
fordi det andet er uhyggeligt

fra klosteret langt borte
barndommens midsommerklokke
kan stadig kalde dig hjem

lidt før søvnen
værelset
min legodrøm
arkivar
november
ikkepiselige æbler
biografen
børnefilm
mørke eftermiddage
pigerne har kjoler på
en drøm om huse
der står tæt

de blå lamper
stjernerne over din barndom
funkler forkrampede og skyder sig
usete ihjel på den himmel
du end ikke kan huske hvor hænger